

- Senderisme i Teca - <http://www.senderisme.tk> -

L'ús d'aquesta informació presuposa l'acceptació de les [condicions d'ús](#).
Premi [aquí](#) per imprimir.

Gorges de Carançà fins el Refugi del Ras de Carançà

Zona: Catalunya Nord

Ruta: Gorges de Carançà fins el Refugi

Enviada per en/na Justino el dia dissabte 18 setembre, 2010

INTRODUCCIÓ

La coneguda ruta de les Gorges de Carançà s'inicia al poble de Toes (Thuès-Entre-Valls) situat entre Fontpedrosa (Fontpédrouse) i Oleta i Èvol (Olette), a la carretera N-116 que uneix Perpinyà (Perpignan) amb Tor de Querol (Latour-de-Carol) a tocar de Puigcerdà. Per arribar des de Perpinyà només cal que seguim les indicacions que ens porten a Andorra, mentre que si venim de la Cerdanya caldrà que seguim la carretera que porta a Perpinyà.

Tot i això, en aquesta zona existeix un mitjà de transport que ha passat a ser un reclam turístic. Es tracta del tren groc [1] (train jaune). Així, l'altra forma d'arribar al punt d'inici de la ruta és emprant aquest tren que cobreix la ruta entre la Tor de Querol i Villafranca de Conflent (Villafranche du Conflent) ja que té parada a Toes a pocs metres de l'aparcament de l'entrada a les gorges. La solució de pendre el pintoresc tren groc pot ser vàlida si volem fer la ruta Toes-Núria en dos dies fent nit al refugi del Ras de Carançà [2]. En aquest cas podem deixar el cotxe a Ribes de Freser, prendre el tren de rodalies de Renfe [3] que fa el recorregut entre Ripoll i La Tour du Carol i des d'allà el tren groc fins a Toes. Malauradament en aquest cas no es pot començar a caminar fins gaire be el migdia. Això, i la molt menor pujada acumulada, fa que molta gent que vol fer la ruta Toes-Núria ho faci en sentit contrari (Núria-Toes) o que vagi en cotxe fins a Toes faci la ruta fins a Núria i torni a recollir el cotxe la tarda del dia següent (aquesta segona opció obligarà a matinar més el segon dia). Les combinacions de transport per fer Toes-Núria o viceversa no són moltes ja que cal combinar tres trens: El cremallera de Núria [4], el tren groc i la Renfe. Aquest embolic de trens no és necessari si només volem fer la ruta aquí descrita o la seva versió més curta.

La zona de les Gorges de Carançà és molt visitada sobre tot a l'estiu. Pel que fa al cotxe, cal deixar-lo a l'aparcament del petit poble ja que és impossible aparcar pels carrers però els preus són molt raonables (2 euros per un dia, 3 per dos dies i 5 euros si esteu 3 o més dies, autocaravanes 6 euros, la primera mitja hora és gratuïta). Aquí descriurem el camí fins arribar al refugi de Carançà (situat força més amunt que el tram final de les gorges) però la ruta es pot escurçar per cobrir la zona més popular de les gorges. Aquesta versió més assequible (i que de fet és la part més espectacular) arriba fins el punt indicat com "Pont 4" al mapa. A més podem fer el camí d'anada i tornada per la zona de la cornisa (al mapa entre els punts "inici corda" i "fi corda") el que fa que la pujada acumulada sigui apte per a tothom (sempre que no es pateixi de vertigen). Es tracta d'una bonica excursió que es pot fer en família i la part dels ponts segurament serà la que més gaudiran els nens (passeres metàl·liques sobre el riu, ponts penjants...). La varietat de dificultat de la ruta va des dels poc més de 300 metres de pujada i poc menys de 7 km de la ruta fins al quart pont (anant i tornant per la cornisa) fins els 1250 metres de pujada i gaire be 18 km de la ruta aquí descrita (uns 1100 metres de pujada i uns 9 km si només fem l'anada fins el refugi). També cal destacar la varietat d'entorns que trobem en fer la ruta completa fins el refugi de Carançà ja que veiem des del bosc de ribera fins els prats alpins passant per una estreta franja de bosc de pi.

La ruta pròpiament dita de les gorges de Carançà comença a Toes i finalitza (més o menys) per la zona del quart pont tot i que es pot allargar una mica més fins la darrera passarel·la. La ruta admet algunes variants però el més complet és fer l'anada per un camí i la tornada per un altre. Així, l'anada es pot fer pel camí de la cambra d'aigua (camí blau al mapa i no descrit aquí) i seguir per la cornisa (des del punt indicat al mapa "balcons de la Têt" fins una mica més enllà del primer pont i que recorda molt el de la ruta del Cares als Picos d'Europa) per arribar fins allà on volem i a la tornada desviar-nos per seguir el camí del Roc de la Mandrieu (camí que presenta trams de pujada però des del que es pot contemplar el tram de la cornisa).

Aquí no es descriu el tram de la cambra d'aigua (chambre d'eau, indicat en blau al mapa) ja que en arribar no vam veure el rètol que n'indica la situació (un pont a l'inici de l'aparcament, uns metres més enllà de la caseta del vigilant) i vam entrar a les gorges pel camí "clàssic" (passant per sota les vies del tren) per pujar

a la cornisa més endavant.

FITXA TÈCNICA

Data de la sortida: 4 de setembre de 2010

Integrants: Paula i Justí

LOCALITZACIÓ

Situació: Sortim de Thuès-Entre-Valls, petit poblet situat entre Olette i Fontpédrouse a la carretera N-116 que uneix Perpinyà amb Puigcerdà (o més exactament amb Bourg-Madame)

DADES CARTOGRÀFIQUES

Pujada acumulada: 1250 m

Alçada mínima-màxima: 835-1845 m

Distància aproximada: 17,70 km

Temps aproximat sense parades : 6h 35m

Ruta circular: Parcialment

Dificultat: 3 sobre 5

Dades addicionals: Les dades corresponen a la ruta completa d'anada i tornada al Refugi de Ras de Carançà. Si es fa la ruta d'anada i tornada fins l'última passarel·la la distància es redueix a uns 9 km, la pujada acumulada només és d'uns 615 metres. Si s'opta per arribar només fins el quart pont la distància només és de 6,53 km i la pujada acumulada de 465 metres. En aquests casos podem dir que la dificultat no supera el grau 2.

Si es decideix no tornar pel camí del Roc de la Mandrieu i es fa l'anada i tornada per la cornisa la distància augmenta molt poc (uns 300 metres) però el desnivell es redueix en més de 150 metres. Així la versió més senzilla del recorregut per les Gorges de Carançà (anar i tornar per la cornisa i arribar fins el quart pont) representa una distància de poc menys de 7 km i una pujada acumulada de poc més de 300 metres.

DESNIVELL, TEMPS I DISTÀNCIES APROXIMADES

# Localització	Temps	Distància	Alçada
0 Thuès-Entre-Valls (aparcament)	0h 00m	0.00 km	835 m
1 Pont	0h 10m	0.60 km	914 m
2 Balcons de la Têt	0h 20m	1.00 km	989 m
3 Inici tram corda	0h 30m	1.50 km	1016 m
4 Fi tram corda	0h 45m	2.00 km	1035 m
5 Passarel·la i primer pont (mòbil)	0h 49m	2.20 km	1070 m
6 Enllaç amb el camí a Thuès pel Roc de la Madrieu	0h 56m	2.60 km	1100 m
7 Segon pont (mòbil)	1h 09m	3.20 km	1119 m
8 Tercer pont (fix)	1h 09m	3.20 km	1122 m
9 Quart pont (mòbil)	1h 15m	3.50 km	1128 m
10 Pont de pedra	1h 24m	3.80 km	1173 m

11 Cabana de pedra	1h 32m	4.30 km	1204 m
12 Darrera passarel·la	1h 38m	4.50 km	1243 m
13 Enllaç amb el camí a Thuès per Campilles	2h 55m	7.60 km	1749 m
14 Refugi de Ras de Carançà	3h 26m	9.10 km	1845 m
15 Quart pont (mòbil)	5h 19m	14.70 km	1128 m
16 Enllaç amb el camí a Thuès pel Roc de la Madrieu	5h 40m	15.50 km	1100 m
17 Thuès-Entre-Valls (aparcament)	6h 35m	17.70 km	835 m

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

Comencem el recorregut a l'**aparcament** de Toes. Si volem pujar fins a la cambra d'aigua, que també enllaça amb la cornisa, cal que seguim les indicacions que hi ha a la part nord de l'aparcament i travessem el pontet de fusta. Nosaltres, en no veure el rètol al arribar a l'aparcament, vam iniciar la marxa pel camí més freqüentat i evident: en direcció sud passant per sota de les vies del tren. Aquí l'ull d'un pont de pedra ens dona pas a l'estret congost per on baixa el Carançà. Al costat d'ell un rètol ens indica el perill de crescudes degut als possibles desaiguats provinents de la central hidroelèctrica. El rètol està en francès, català, castellà i anglès i malgrat les "hydroelectrica" del castellà i català i de que, en un minut, el cabal pugui arribar a multiplicar-se per 250 en anglès i només per 150 a la resta de les llengües, l'esforç per explicar-ho és d'agrair.

Ens endinsem doncs per la part baixa de l'estret congost on el camí passa a fregar del riu deixant-lo a la nostra dreta. El camí està indicat amb senyals grocs tot i que, al menys en aquesta zona, no calen indicacions per seguir-lo. En pocs minuts arribem a un **pont** que surt a la dreta del camí on tenim l'opció de seguir recte pel camí del Roc de la Madrieu o creuar el pont per pujar fins a la cornisa. Decidim travessar el pont i pujar a la cornisa, deixant el camí del Roc de la Madrieu per a la tornada. El sender guanya alçada sobre el pont i sobre el camí del Roc de la Madrieu (que veiem a l'altre costat del congost) fins enllaçar amb el camí planer que prové de la cambra d'aigua. Just en el punt d'enllaç hi ha un rètol que ens indica que ara estem al camí dels **Balcons de la Têt**. Segons el rètol si girem a la dreta podem tornar a l'aparcament per la cambra d'aigua o anar fins a Fontpedrosa i si girem a l'esquerra arribem a la zona de les passarel·les per la cornisa. Girem doncs a l'esquerra seguint els senyals grocs i no hem caminat uns 10 metres quan veiem un camí que surt a la nostra dreta enfilant-se muntanya amunt. Aquest camí també ens portaria al Refugi de Carançà però evitant les gorges ja que puja al refugi de Dona-Pa i passa per la zona coneguda com Campilles per enllaçar amb la nostra ruta poc abans d'arribar al Refugi de Carançà.

Seguim doncs el camí planer i en uns minuts arribem a la cornisa. Es tracta d'un camí excavat al penya-segat amb impressionants vistes i no molt apte per gent amb vertigen on trobem l'**inici d'una corda** subjecte a la roca que tot i no ser imprescindible sens dubte dona seguretat. Probablement aquest camí obert a la roca es va fer per poder construir la petita central que hi ha més amunt (en aquest sentit el motiu del camí seria similar al dels Enginyers). El camí està arranjat de manera que caminar per ell no representa cap dificultat (excepte que un metre a l'esquerra dels nostres peus tenim un penya-segat d'uns 100 metres d'alçada amb el riu al fons). La cornisa però es recorre ràpidament ja que en menys de 15 minuts el camí s'estreta i arribem al final de la cornisa, passem una passera metàl·lica i ens endinsem de nou al bosc on **finalitza el tram de corda** (trobarem més endavant un altre petit tram de corda). Ara el camí ja transcorrerà dins el bosc fins arribar (poc abans del Refugi de Carançà) a l'enllaç amb el camí que prové de Campilles.

Troblem que ja que en el nostre camí per la cornisa pràcticament no hem pujat ni baixat ara tenim el riu cada vegada més a prop. En poca estona trobem unes escales metàl·liques que porten a tot un seguit de passarel·les que segueixen el curs del riu Carançà fins arribar a una petita construcció que deu constituir part d'una petita hidroelèctrica. Durant el passeig per la cornisa hem tingut el riu a la nostra esquerra, ara arribem al **primer pont metàl·lic** que ens permet passar a l'altre banda del riu. Es tracta d'un pont penjant (i per tant mòbil) que passa a una alçada d'uns 4 metres sobre el riu. No costa gens creuar aquest tipus de ponts (més endavant trobarem dos mes) però cal tenir un xic de confiança per passar-los (segur que a la canalla els hi encantaran).

El camí segueix al costat del riu en suau ascens (ja no pararem de pujar en major o menor mesura fins el Refugi de Carançà) fins arribar a un punt on per la nostra esquerra i una mica amagat baixa fins a nosaltres el **corriol que ve del Roc de la Madrieu**. Aquest és el camí que seguirem a la tornada, no està senyalitzat però si molt fresat i éssent conscients de la seva existència no ens hauria de costar localitzar-lo. Si el veiem durant el camí de pujada ens estalviarem dubtes a la tornada.

Entrem ara en la zona de ponts i passarel·les metàl·liques habilitades per permetre caminar pel costat del riu (o per sobre d'ell ja que el congost és tant estret que en alguns punts és la única forma d'avançar). La imatge de caminants passant per aquestes passarel·les és, juntament amb la de la gent avançant per la cornisa, una de les estampes típiques de la ruta de les Gorges de Carançà. Passem doncs pel **segon pont** (mòbil), per un de fixe (**tercer pont**) i per un altre de mòbil (**quart pont**) i per les seves corresponents passarel·les des de les que veiem el riu esmunyint-se entre les roques als nostres peus. Aquesta és una zona per esplaïar-se contemplant els petits salts d'aigua des de primera fila i escoltant la remor de l'aigua. Costa

no pensar en els ponts penjants que apareixien en les pel·lícules d'aventures que hem vist malgrat aquests no estiguin fets de lianes sinó de cables d'acer i la seva escala sigui minúscula en comparació...

Passat el quart pont podem tornar enrere si desitgem fer la versió clàssica de la ruta. En arribar a la bifurcació del camí del Roc de la Madrieu podem optar per tornar per on hem vingut (la cornisa) o pujar pel corriol de la dreta i tornar a Toes (més endavant en aquesta descripció trobareu un petit resum d'aquest tram). Si decidim seguir veurem que ara el congost ha desaparegut i que ja ens movem per un camí que transcorre paral·lel al riu deixant-lo a la nostra esquerra. La zona és ombrívola i solcada d'avellaners (arbre que seguirem veient per estrany que sembli fins poc abans d'arribar a la zona de prats subalpins).

El camí s'eixampla i passa per un petit **pont de pedra**. Aquest pont no creua el riu Carançà sinó el Torrent Roig que n'és un dels seus afluents. La caminada transcorre ara agradablement en suau i constant ascens, passant pel costat d'**barraca de pedra** sense sostre situada a peu del camí i arribant a la **darrera passarel·la** situada en un punt on el llit del riu queda encaixonat per un costat per una paret de roca. Aquí veiem un parell de pescadors (probablement de truites) que a la tarda, durant el descens, trobarem mes avall.

Passada aquesta darrera passarel·la metàl·lica el camí ascendeix amb més força, sempre entre arbres. Poc a poc ens acostem a la pujada més forta de tot el camí. Es tracta d'un petit tram que posarà a prova el nostres bessons i que esta just abans d'arribar a l'**enllaç amb el camí de Campilles** que anomenàvem al principi de la descripció. Es tracta d'un tram de poc mes de 120 metres que salva un desnivell d'uns 40 metres. En arribar a l'inici d'aquesta pujada veiem dos vies: Una puja de forma directa i molt vertical, l'altre fa petites ziga-zagues. Recomano seguir la més vertical ja que l'altre està molt desgastada i, si més no amb terreny sec, és relliscosa.

Una vegada al cap d'amunt veiem com per la nostra dreta s'ens uneix el **camí de Toes per Campilles**, cal doncs que girem a la nostra esquerra. Aquí el camí és més planer i està dominat pels pins tot i que encara és visible algun avellaner. Sentim la remor del riu Carançà a la nostra esquerra tot i que només el veiem fugaçment.

L'entorn clareja cada vegada més i ja reconeixem el paisatge com plenament pirinenc. El riu es fa evident al nostre costat i en poca estona arribem al **Refugi de Ras de Carançà** [5] . Es tracta d'un petit refugi situat en una zona força planera on quan arribem hi pasturen un ramat de vaques i un ase. És evident que aquesta nit tindran *overbooking* (crec que cosa força habitual en aquest refugi) per que no para d'arribar gent pel camí de Núria (en el nostre camí de tornada trobarem també molta gent que puja al refugi). Afortunadament es pot plantar la tenda als voltants del refugi. Uns 200 metres abans d'arribar al refugi veiem com per la nostra dreta (per l'oest) arriba el GR10/GR36 que en arribar al refugi es dirigeix cap a l'est (cap el Coll de Pal el que ens permetria enllaçar amb Ull de Ter passant pel pic de la Dona)

Després de descansar una mica, fer un mos al costat del riu i fer-la petar amb un caminant que ens comentava que tenia pensar pujar al Pic de l'Infern des del refugi en poques setmanes (bonica i exigent ruta de 1000 m de pujada que passa pels llacs de Carançà) reprenem el camí de tornada. El camí és el mateix que el que hem fet de pujada. Tot i que admet la variant de tornar per la zona de Capilles preferim baixar fins la cruïlla amb el **camí de Toes pel Roc de la Madrieu** per tancar així el circuit clàssic de les Gorges de Carançà.

Aquest camí (entre el segon i primer pont) s'inicia a la dreta del nostre camí de baixada per un corriol que puja decididament. Veiem com guanyem alçada respecte al camí de la cornisa però aquest esforç addicional ens permet contemplar la ruta de la cornisa amb una vista diferent. El camí puja fins el Salt del Lindou. Tot seguit el camí baixa escurçant distàncies amb la cornisa que ja veiem clarament a l'altre costat del congost. Poc després tornem a pujar breument fins el Roc de la Foradada (la reconeixereu perquè el pas obert entre la roca te com a sostre un gran bloc caigut) i descendim ara ja clarament fins el Salt del Pobre i tot seguit fins el **pont** on hem pres la primera desviació a l'inici d'aquesta ruta. Ja només ens resten uns minuts per arribar a l'aparcament i donar per finalitzada aquesta variada ruta.

Ruta impresa des de Senderisme i Teca: <http://www.senderisme.tk>

URL de la ruta: <http://www.senderisme.tk/index.php/2010/09/18/gorges-de-caranca-i-refugi-de-caranca/>

URL de les condicions d'ús: <http://www.senderisme.tk/index.php/condicions-dus/>

URLs en aquesta ruta:

[1] tren groc:

<http://www.trains-touristiques.sncf.com>

[2] refugi del Ras de Carançà:

<http://refuge.caranca.free.fr/>

[3] rodalies de Renfe:

http://www14.gencat.cat/gencat_rodalies/AppJava/horaris.htm

[4] cremallera de Núria:

<http://www.valldenuria.cat>

[5] **Refugi de Ras de Carançà**:

<http://refuge.caranca.free.fr/>

L'ús d'aquesta informació presuposa l'acceptació de les [condicions d'ús](#).
Premi [aquí](#) per imprimir.